A°. 1826. N°. 33.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 16 Maart.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Maandag den 13. Maart.

Opening ten half twee ure.

Hunne Exc. de ministers van binnenlandsche zaken en van financien zijn tegenwoordig, om de ontwerpen van wet te verdedigen, waarvan de discussie aan de orde van den dag is.

De voorzitter deelt aan de kamer een koninklijk besluit mede, waarbij de ridder de *Coninck*, op deszelfs verzoek, eervol wordt ontslagen als minister van binnenlandsche zaken, alsmede een ander besluit, waarbij de baron *Verstolk van Zoelen* tot opvolger van den heer *de Coninck* wordt benoemd. Aangenomen voor notificatie.

Het ontwerp van wet eener verbeterde grensscheiding tusschen de provincien Limburg en Luik wordt met eenparigheid van 71 stemmen aangenomen.

De voorzitter verklaart de discussie geopend over het ontwerp van wet, ter afschaffing der regten op den Levantschen handel.

De heer *G. G. Clifford* heeft het woord. Hij kan de wet niet goedkeuren. Het lastgeld van *f* 2:60 per last, in art. 1 der wet van 19 December 1817 vermeld, bedroeg volgens dezelve wet slechts de helft voor de schepen onder Nederlandsche vlag. Zulks strekte ten voordeele van 's Lands handel en scheepvaart. Deze bescherming verliezen zij bij het onderhavige ontwerp, waarbij *alle* regten op den Levantschen handel worden afgeschaft. Deze algemeene afschaffing benadeelt den Nederlandschen handel, doordien zij den handel der vreemdelingen begunstigt. Ook heeft de Nederlandsche handel de afschaffing der bedoelde regten niet begeerd. Wijders is men omtrent deze zaak nog niet genoegzaam ingelicht. Sinds 1819 is er geenerlei rekening van de ingevorderde regten gedaan; dus weet het gouvernement zelve niet juist wat zij in de laatste zes jaren opgebragt hebben, en de redenaar beweert, dat de vreemde schepen er het meest van betaald hebben; dat men nadere maatregelen kan nemen, om de fraude, welke door deze schepen gepleegd wordt, tegen te gaan. De redenaar wenschte derhalve, dat Z. M. verzocht wierd, het ontwerp in nadere overweging te nemen.

De heer *Collot d'Escury van Heinenoord* geeft een geschiedkundig overzigt van den Levantschen handel en van de wetten op dit stuk. De ondervinding heeft, zegt hij, getoond, dat de hoop, welke men bij de herstelling van onzen Staat had opgevat, dat de Hollandsche handel zijnen ouden luister zou herwinnen, niet is vervuld; de tegenwoordige kwijnende staat van den Levantschen handel eischt de afschaffing der regten, waarmede dezelve nog bezwaard is. Vermits het ontwerp van wet daartoe strekt, zal hij aan hetzelve zijne stem geven.

De heer *Dedel* ondersteunt de aanmerkingen van den heer *Clifford*. Hij is niet tegen de afschaffing der directie van den Levantschen handel; dezelve is misschien een *imperium in imperio*; hij eerbiedigt ten deze al hetgeen het gouvernement zal doen; maar hij kan de afschaffing van *alle* bestaande regten niet goedkeuren, wijl, volgens den redenaar, niet de Nederlandsche, maar de vreemde handel er voordeel uit zal trekken; en wij hebben geene redenen, zegt hij, om ons zoo edelmoedig jegens vreemdelingen te betoonen. Hier wijst de redenaar op de regten, die in Engeland, Zweden en Denemarken van onzen handel geheven worden. Hij eindigt met te zeggen, dat hij een grondiger onderzoek van de zaak, met minder overhaasting en meer inlichting zou wenschen. Hij zal *tegen* stemmen.

De heer *van Alphen* herinnert hetgeen bij de beraadslaging over de wet van 1817 is in het midden gebragt; en hij erkent, dat de tegen het onderhavige ontwerp gemaakte aanmerkingen hem gewigtig genoeg voorkomen, om den minister van financien inlichtingen te vragen. Hij zal dezelve afwachten, om zijne stem uit te brengen. (Hij heeft voor de wet gestemd).

Zijne Exc. de Minister van financien verdedigt daarop de wet tegen de gemaakte aanmerkingen en geeft de gevraagde inlichting. Men moet het daarvoor houden, zegt zijne Exc., dat de handel geen bezwaar in de afschaffing van de regten en de directie van den Levantschen handel gevonden heeft, vermits daaromtrent geenerlei vertoog aan de kamer is gedaan.

De heer *Clifford* antwoordt met weinige woorden.

Het ontwerp van wet wordt in omvraag gebragt en met 71 tegen 4 stemmen aangenomen. De leden die tegen stemden, waren de heeren *Dedel*, *Clifford*, *Bijleveld* en *Coppieters*. Het ontwerp zal naar de Eerste Kamer verzonden worden.

LONDEN, den 11. Maart.

In het lagerhuis werd dezer dagen voorgedragen een verzoekschrift van eenige ambachtslieden tegen de koren-wetten. Om de heerschende denkbeelden der voornamen op dit stuk te leeren kennen, kan dienen hetgeen sir *Francis Burdett* daaromtrent zeide: » Men bedriegt zich, dus sprak hij, zeer ten aanzien der uitwerkselen van de koren-wetten. Men verbeeldt zich, dat de toestand der ambachtslieden door vermindering van den prijs des broods verbeterd zal worden; dan men vergeet eene gewigtige omstandigheid, namelijk, dat deze vermindering van den prijs des broods verzeld zal gaan van eene evenredige vermindering van het loon der werklieden. De fabrijkanten verbeelden zich, dat de vermindering van het loon hun bevorderlijk zal zijn in hunne mededinging met vreemdelingen; dan naar mijn inzien bedriegen zij zich. Ik ben overtuigd, dat, wanneer de zaak behoorlijk doorgrond wordt, men zal bespeuren, dat zij van eene menigte dwalingen en begoochelingen omgeven is, en dat de vertoogen, welke men doet, over den nadeeligen invloed van de koren-wetten op den stand der werklieden, zullen bevonden worden van redelijke gronden ontbloot te zijn.

Het is gewis betreurenswaardig, dat eenige klasse des Engelschen volks buiten staat is, om door hare nijverheid zich een redelijk bestaan te verschaffen; maar het is onbillijk, dezen staat van zaken aan de koren-wetten toe te schrijven, om het volk er tegen op te ruijen. Gewis zou iedereen, die lid van deze kamer is, wenschen, dat zijne arme landgenooten in staat waren, om niet alleen des Zondags, maar zoo mogelijk alle dagen, vleesch in den pot te hebben. Dan het geroep van zekere lieden heeft eene slechte uitwerking, en dient alleen om het volk tegen den belangrijksten stand der natie op te ruijen, tegen den stand kortom, die de grondslag van al onze magt is, ik bedoel de landeigenaars. (*Toejuiching*)." Wat zouden in 's hemels naam van onze kooplieden worden, indien de landeigenaars eens verarmden.

Hoezeer ik het voorregt heb tot de landeigenaars te behooren, geloof ik nogtans met onpartijdigheid te kunnen zeggen, dat er noch in Europa, noch in dit gedeelte van Amerika (de Vereenigde-Staten), hetwelk ik om deszelfs vrije instellingen hoogachte, noch in de geheele wereld eenen stand gevonden wordt, die te vergelijken is met de landeigenaars van Engeland, in de beoefening van alle deugden, die eigen zijn aan hunnen stand in de maatschappij. (*Toejuiching*). De redenaar verklaart echter, dat hij zich niet zal verzetten tegen alle hoegenaamde wijzigingen in de koren-wetten; hij gelooft veeleer, dat er wijzigingen zijn, welke voor de landeigenaars voordeelig zouden wezen."

ZWITSERLAND, den 8. Maart.

Het is gebleken, dat de heeren *Pfijffer* en *Corragioni*, die door eene rooversbende beschuldigd waren van deelgenootschap aan moord, onschuldig zijn, en er is bevel gegeven, om hen in vrijheid te stellen. Daar nogthans de commissie haar besluit aan drie leden van het centrale committé heeft moeten mededeelen, en deze niet bijeen zijn, ondervindt de uitvoering van dit besluit ongelukkiglijk eenige vertraging.

MADRID, den 28. Februarij.

Van onze buitenlandsche betrekkingen is het geheel stil; men voelt, dat wij bij de groote gebeurtenissen, die in het Noorden en Oosten de opmerkzaamheid der kabinetten gaande houden, geheel zonder beduidenis zijn. Het is evenwel ook waar, dat het overige Europa zich om onze binnenlandsche aangelegenheden even min bekommert, hoe gewigtig zij ook onzen staatkundigen, inzonderheid onze partij-mannen, voorkomen, als daar is de reiniging van alle onze beambten, ambtenaren en bedienden, zoo militaire als burgerlijke, de beraadslaging over het nut der volledige herstelling van de inquisitie, enz. Van tijd tot tijd hebben wij nog onze Koningsgezinde beroerten, alsdan worden er eenige liberalen mishandeld of doodgeslagen; maar aan die tooneelen is men zoo gewoon, dat ze geene bijzondere opmerkzaamheid meer trekken, althans geen onderwerp van diplomatieke beraadslagingen worden, evenmin als de benden roovers, die uit onze verarming geboren worden.

ANRHEM, den 13. Maart.

Heden werd de openlijke bevordering van de leerlingen der Latijnsche scholen weder gevierd. De plegtigheid werd door den Rector derzelve, den heer *A. Rombouts*, geopend met eene hulde aan de nagedachtenis des overleden Curators, den wel Ed. zeer Gel. heer *O. de Rauk*, Med. Doct. Lid van den Raad dezer stad, enz., en met eene begroeting, gerigt aan jonkheer Mr. *J. A. A. W. van Rappard*, Wethouder dezer stad, wegens deszelfs benoeming in plaats des genoemden overledenen. Hierop spraken drie jongelingen hunne redevoeringen uit: de eerste, *J. F. C. Kronenberg*, schetste *den worstelstrijd der Atheners tegen* Hippias *voor de vrijheid*; de tweede, *G. H. Brand*, beschreef *de feestdagen, door de Romeinen ter eere van* Saturnus *gevierd*; de derde, *H. Pepfenhauser*, betoogde *de groote kracht van een rein geweten: zoo als dezelve door de oude Wijsgeeren geroemd, en door voorbeelden uit de Geschiedenis gestaafd is.* Aan de beide eersten werden prijzen van meer dan gewoone waarde toegewezen, omdat een groot getal behaalde getuigschriften het bewijs opleverde hunner onvermoeide en ijverige beoefening der verschillende wetenschappen. In de overige klassen werden met prijzen vereerd: *F. Böhtlingk*, *J. F. Schlösser*, *P. W. Nagel*, *D. W. Koops*, *J. C. G. Boot*, *A. H. Rombouts*, *J. W. Gell*, *W. H. Haverkorn van Rijsewijk* en *G. J. van Harteveld*. Allen spraken hunne dankbetuiging aan heeren Curatoren uit, en werden met vele anderen naar hooger klasse bevorderd. — Vereerende getuigschriften voor betoonden ijver in de beoefening der oude Talen werden uitgereikt aan *H. Pepfenhauser*, *J. A. Wentholt* en *H. F. Mallinckrodt*; voor ijver in het aanleeren der overige wetenschappen aan *J. F. C. Kronenberg*, *A. H. Rombouts*, twee aan *G. H. Brand*, twee aan *J. C. G. Boot*, aan *H. F. Mallinckrodt* en [illegible]. Na alle welke verrigtingen de Rector besloot met alle aanwezenden dank te betuigen voor hunne vereerende tegenwoordigheid.

Mengelwerk.

OVER HET VERVAL DES KOOPHANDELS IN DE *NEDERLANDEN*.

(*Vervolg en Slot, zie No. 31.*)

» Maar, zeggen sommigen, de wond zit in de staatkunde. *Engeland*, altijd naijverig op onzen handel, kon denzelven niet beter den doodsteek geven, dan door het noodlottige geschenk van *Belgie*; dit doos van *Pandora*, waaruit zulk eene menigte van kwalen en onheilen voor het Noorden zijn opgerezen. De *Schelde* moest vrij verklaard, die trok de handel naar *Antwerpen*. De Belgische *industria* moest beschermd worden: dit gaf ons de heerlijke wetten van October 1816, van April 1819, enz. En zoo wordt alles, wat *Holland* nog van handels-voorspoed bezat, door eene *quasi* grootmoedige inlijving, naar het Zuiden getrokken. Wij loopen gevaar in deze broederlijke omhelzing te zullen verstikken." Maar waarom *gij*, en niet *zij*? Is het voor de Belgen dan wezenlijk ook eene kleinigheid, dat hunne fabriek-goederen, die te voren door het geheele Fransche Keizerrijk tot *Rome* toe tolvrij heengingen, thans tot ons kleine Koningrijk bepaald zijn? *Mogen* zij daarvoor niet wel eenige vergoeding hebben? En welke is die vergoeding? Mededinging! O, deze moest geen Hollander hen benijden, die zelf en met het volste regt vrijen handel, en dus algemeene mededinging op zijne markten begeert! — Waarom *moest* de handel zich naar *Antwerpen* heentrekken, wanneer de

Amsterdammer even vlijtig, ondernemend en werkzaam is als de Antwerpenaar?

Zie hier geboven wij op het punt te staan, waar, naar ons gevoelen, de hoofdoorzaak van het verval zit. *De tegenwoordige Hollanders zijn niet meer die der zeventiende, of zelfs noch die van een goed deel der achttiende eeuw.* De voortreffelijke LUZAC zeide in het boven aangehaalde werk: „Het eenige voordeel, 't welk de onzen op de vreemde volken schijnen te hebben gehad, is hunne *bestendige genegenheid* tot den koophandel, en hunne *onvermoeide vlijt*, om dien zij dreven staande te houden en te doen aanwassen (*). Dat wij nu beide die eigenschappen niet meer bezitten, moge uit eenige onbetwistbare daadzaken blijken.

Waarom nemen wij zoo weinig deel in de kanalen, die zich voor den algemeenen wereldhandel in het Westen openen? Waarom wappert onze vlag, weleer zoo luisterrijk in alle havens, waar die niet stellig geweerd werd, ontrold, — waarom wappert zij niet reeds te *Buenos-Ayres*, te *Rio-Janeiro*, te *Caraccas*, te *Carthagena*, te *Vera-Cruz*, te *Acapulco*, in de nabijheid van *Lima* en te *St. Jago*? Hadden onze voorouders, die te midden des oorlogs, door een paar Mogendheden erkend, voor 6½ millioen eene Oost-Indische Maatschappij wisten te scheppen, die weldra Koningrijken veroverde en het Vaderland met schatten verrijkte, hadden zij, in allen vrede, eene Handel-Maatschappij met een kapitaal van 37 millioen, en daarbij de vrije vaart op *Mexico*, *Peru*, *Tierra-Firmas* en *Brazilie* gehad, welke wonderen zouden zij uitgevoerd hebben? En thans dalen de fondsen dier Maatschappij in een jaar 20 pCt.! Heerscht er niet overal moedeloosheid, loomheid om iets te ondernemen, een *nederzitten bij de pakken*, gelijk men zegt, even als of een nijdig lot, ook na den herstelden vrede, door de rampen in *Oost-Indie*, en andere onheilen, ons scheen te toonen, dat de handel voor ons niet meer de bron van welvaart mogt zijn. Niet geheel onnatuurlijk is deze treurige onverschilligheid, zij is het gevolg eener massa van rampen, die onzen handel geheel verpletterd hebben. De Engelsche oorlog in 1780 begon dezelve, de staatsgeschillen voltooiden ze, en de omwenteling van 1795 zette er de kroon op. Toen de vrede van *Amiens* een oogenblik verademing schonk, en de koophandel zich, na zoo lange verdrukking, met eene veerkracht uitbreidde, die onzer vaderen waard was, deed toen niet deze bedriegelijke vrede, die millioenen in handen des vijands deed vallen, de wreedelijk teleurgestelde ondernemings-zucht geheel doen verkwijnen? Herhaalde verliezen, na 1814 en 1815 geleden, dienden geenszins om dien geest te doen herleven. Thans is het zoo ver gekomen, dat de echte, *solide*, oud-Hollandsche waren-handel bijna te niet is. Maar men moet toch bezigheid hebben. Het kapitaal, 't welk men niet meer in goederen besteedt, moet toch ook uitgezet worden. Nu komen de Monarchen en Gemeenebesten om strijd met hunne verleidelijke leeningen. De eerste gedachte om daarin deel te nemen, was zekerlijk slechts om in rust van zijne renten te leven. Doch dit verdween spoedig; de mensch kan niet zonder bezigheid zijn, en *coupons*-knippen is zoo spoedig gedaan! Men neemt de toevlugt tot een middel, dat van de hut des ouden Duitschers tot de hofzalen onzer tegenwoordige Keizers en Koningen toe alle gemoederen onder duizende vormen heeft bezig gehouden, tot het *hazardspel*. Dit geschiedt door de rijzing en daling der *actien*, door het verkoopen derzelve op tijd (een echt rijfelspel), en andere kunstjes. Duizenden laten zich door dat lokaas vangen. Men vraagt nu niet meer, om *rijk*, maar om *spoedig* rijk te worden. Even als in het beruchte jaar 1720 ziet de verhitte verbeelding niets dan gelukskansen: men waagt eerst een klein, dan een grooter sommetje, tot eindelijk zijn geheel kapitaal op het spel, en verliest, gelijk de Londensche GOLDSMITH, de millioenen, die men in één jaar gewonnen heeft, even zoo spoedig. De effectenhoek is het eenige welbezochte plekje, het eenige althans op de Beurs, waar iets omgaat. De menigte menschen, die van den waren-handel leefden, aan welke deze rijke goudstroom zijne schatten bij duizende kleine kanalen toevoerde, deze menschen drogen uit, of zijn genoodzaakt hun klein vermogen mede op eene vertwijfelde kans te zetten. Kunstgrepen voeren de papieren, om dit te kunnen volhouden, in eens op eene duizelende hoogte; men juicht elkander over het *solide* van handel toe, en nu wordt, met eene aan razernij grenzende verblinding, alles op dezen bedriegelijken grond gebouwd: eensklaps heeft eene geduchte uitbarsting plaats, de grond splijt open en verslindt de praalgebouwen, daarop gesticht, — gedeeltelijk met hunne bewoners.

Men moest wel spoediger rijk worden, dan onze voorouders, om dat men dit noodig heeft. Het is waar, zij, althans de mannen, verspilden toen meer aan hunne kleederen, maar huisraad en tallooze kleine kunstbehoeften vereischen tegenwoordig veel grootere sommen. Voor ruim dertig jaren kon men in *Holland* van *f.* 1500 nog fatsoenlijk met een huisgezin leven; men kome nu eens! Om zulke behoeften te bevredigen, kunnen geene langzame, maar meer zekere winsten van den waren-handel volstaan. Men moet veel meer, men moet groote, spoedige winsten hebben. De actiehandel, — geen voorbijgaande, kortstondige, door meer *solide speculatien* weldra gevolgde, maar een duurzaam als de kanker invretende, tot dat hij het merg van den Staat zal hebben verteerd, — de actiehandel is daar. En gelijk de speler van beroep noch lust, noch krachten meer over heeft tot nuttige werkzaamheden, dus ook de effecten-speler niet meer tot den eigenlijken koophandel. Hij zoekt dan voorwendsels op, om zijne werkeloosheid te bemantelen. Wie kan tegen de Handel-Maatschappij? zij slokt alles op. Ja! zij heeft ook reeds veel *geslokt*, wanneer men de uitgebreidheid van het veld overziet, waarop toch voor ons zoo wel als voor anderen te *slokken* valt! Men zie de Elberfelders eens met hunne *Rheinisch-West-Indische Compagnie*. Er blijft, zouden wij denken, voor den eerlijken, werkzamen, ondernemenden en ter goeder trouw handelenden Koopman nog al eene schoone nalezing over.

Wij hebben hier niet eens van dat onzedelijke en voor het land verderfelijke kwaad, den *sluikhandel* (den eenigen bijkans, die nog met zekere levendigheid wordt gedreven) gesproken. Maar dit zal men toch wel met ons eens zijn, dat er geene mogelijkheid van verbetering is, *zoo lang de geest des volks, en vooral der kapitalisten, zich niet, met afkeer van het schadelijke effectenspel, weder tot den eerlijken en soliden handel in goederen wendt, en dusdoende aan* Holland *en* Amsterdam *iets van zijne oude welvaart en luister tracht weder te geven, en zoo lang niet de tegenwoordige lauwheid en lusteloosheid door ijver, moed en ondernemings-geest wordt vervangen.*

ARNHEM, den 1 . Maart.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 15. Maart 1 El 5 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 10 D.
Den 16. dito 1 El 5 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 0 D.

(*) *Hollands Rijkdom*, IV. D. bl. 49.

SCHOUWBURG TE ARNHEM.
Onder Directie van Mejufvrouw A. C. OTTINGH.
Op Donderdag den 16. Maart 1826.
SIEGFRIED, OF ONSCHULD EN MISDAAD,
Groot en beroemd Ridder-Tooneelspel in 5 Bedrijven.
Na hetzelve:
DE NACHT IN EEN HERBERG, OF DE ROOVERS DER APPENYEN, Ballet-Pantomime.
Op Zaturdag den 18. Maart 1826.
ELEONORE VAN ROSALBA, OF DE PUINHOOPEN VAN PALUZZI, Groot en zeer beroemd Tooneelspel in 4 Bedrijven, naar het Fransch van *Pujos* en *Debagtua*, door den heer *J. Kisselius*.
Na hetzelve:
DE SCHOENMAKER IN DE WIEG,
Komiek Ballet-Pantomime.

§§§ DE PROVINCIALE COMMISSIE VAN GENEESKUNDIG ONDERZOEK EN TOEVOORZIGT IN GELDERLAND, maakt door deze bekend, dat hare gewone Vergadering weder zal aanvangen op Dingsdag den 25. April 1826.

Zij, die verlangen geëxamineerd te worden, worden verzocht vóór den 16. April zich daartoe aan te melden, en de noodige bewijsstukken aan den ondergeteekenden in te zenden.

Arnhem, den 10. Maart 1826.
De Commissie voornoemd,
Namens dezelve,
C. B. TILANUS,
Secretaris.

** Het GEMEENTE-BESTUUR van *Deil* zal, den 23. dezer maand, ter gewoonlijker plaats en tijd, verpachten: de GEMEENTELANDEN.
Deil, den 11. Maart 1826.
De Burgemeester,
G. KOLFF.

††† De DEELHEBBERS in de NEGOTIATIE voor de STRAATWEGEN van *Zutphen* naar *Apeldoorn* en *Dieren*, worden verwittigd, dat op den 20. Maart 1826, des middags te 12 uren, in een der Vertrekken van het Stadhuis te *Zutphen*, door Commissarissen, in tegenwoordigheid van Belanghebbenden, zal worden gedaan REKENING en VERANTWOORDING van het Provenu der TOLLEN, over 1825, en ter gelijker tijd geregeld het *Dividend* over hetzelve Jaar, op de Aandeelen uit te betalen.

§§§ Men is voornemens, op Donderdag den 13. April 1826, des voormiddags ten *elf* ure, te *Nunspeet*, ten huize van den Logementhouder *VOS*, ten overstaan van den Notaris Mr. *C. L. VITRINGA*, te doen inzetten, en op den 27. April daaraanvolgenden, aan de meestbiedenden te verkoopen: Zeven stukken WEIDELAND, bij elkander gelegen in de Buurschap *Hooge-Bijssel*, Gemeente *Doornspijk*, in de nabijheid van het Kerkdorp *Nunspeet*, groot *negen en twintig* bunders, toebehoorende aan den Heer *A. D'HEBECOURT*, te *Parijs*, en waaromtrent nadere informatie is te bekomen, te *Zwolle*, bij den Heer *A. SANDBERG*, te *Harderwijk*, bij den Heer Notaris *VITRINGA*, en te *Amsterdam*, bij de Heeren [illegible] en *D. SAPORTAS*.

††† Mr. *H. J. DYCKMEESTER* en Mr. *J. DYCKMEESTER* zullen, door een daartoe bevoegd persoon, op Woensdag den 29. Maart 1826, des voormiddags te 10 uren, ten huize van *DIRK BLOEM*, te *Beuningen*, in het openbaar doen verkoopen: Eene aanzienlijke partij EIKEN-BOOMEN, geschikt voor TIMMERHOUT en BERGROEDEN, staande in het Bosch, genaamd *Kraaijen-Bosch*, onder *Beuningen*.

††† Twee GEMEUBILEERDE KAMERS te Huur, voor dit Zomer-saisoen, in het aangenaamste gedeelte van *Kelp*, met een vrolijk Uitzigt en aan den Straatweg, met of buiten de Kost.
Adres onder lett. v. H. bij den Drukker dezer. Brieven franco.

ROTTERDAM EN *LONDON*
STOOMBOOT-MAATSCHAPPY.

De DIRECTIE der *Rotterdam*- en *London*-STOOMBOOT-MAATSCHAPPY informeert het Publiek, en de Reizigers in het bijzonder, dat de Stoomboot, de KONING DER *NEDERLANDEN*, Kapitein *JOHN SLATER*, op Woensdag den 15. Maart aanstaande, geregeld de vaart tusschen *Rotterdam* en *Londen* hervatten zal, en dat die Woensdags van *Rotterdam*, en des Zaturdags van *Londen*, des morgens te 8 uren, zal vertrekken; — zullende de dienst, gedurende de maand Maart, door deze Stoom-Paket alleen worden verrigt.
Rotterdam, den 14. Februarij 1826.
J. VAN OMMEREN Jz.
Agent.

MENAGERIE VAN *H. VAN AKEN* EN *MARTIN*,
Geplaatst op de Groote Markt, naast het Gouvernements-Gebouw te ARNHEM.

Wordt aan het geëerde Publiek bekend gemaakt, dat de Eigenaar, heden en morgen avond, bij de voeding van de Dieren, vóór het eerst bij den Zuid-Afrikaanschen Leeuw in het hok gaat. Men gelieve wel op te merken, dat deze Leeuw de eerste is, welke in de Wildernis gevangen werd, en er tot nog toe geen van deze soort, noch dood, noch levend in *Europa* is te zien geweest. — Daar deze Menagerie nog maar een korten tijd alhier te zien is, — zoo worden alle Armen en Wezen van de onderscheidene Godsdienstige Gezindheden in de gelegenheid gesteld, deze vreemde Dieren *gratis* te kunnen zien, en wel op *Vrijdag*, den 17. dezer, des namiddags van 2 tot 4 uren.

SCHOUWSPEL VAN GEDRESSEERDE APEN,
Welke heden en volgende dagen des avonds te *half acht* uren zal vertoond worden.

NB. *In mijne Menagerie worden de Dieren om 7 uren gevoederd. Ook zal een jong mensch bij den Ysbeer in het hok gaan, hetwelk nog nooit is te zien geweest.*

TREDE.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.